

Proiectul „Biodiversitatea și protecția naturii—o abordare responsabilă a problemelor de mediu a două orașe înfrățite”

Acronim: BIOTOWNS,

Cod Proiect: HURO/0901/128/134

A FI SAU A NU FI...

MARIA CIUCLEA, 15 ani

Școala cu clasele I-VIII nr. 19 „Avram Iancu” Timișoara

- Te duci, te rog, să arunci acest șervețel la gunoi?

Am fost strâns cu furie în mâinile cuiva, cineva pe care nu puteam să-l văd, deoarece aveam o pată străină și mare exact lângă față. În momentul în care stânsoarea a devenit mai lejeră și simțeam cum mi se dezmoștește trupul, m-a luat pe neașteptate o rafală puternică de vânt. Cădeam. Aerul agitat îmi afecta auzul, iar corpul meu plâpând era brutal răsucit când la stânga, când la dreapta.

M-am lovit. Se făcuse o liniște mormântală, iar lumina solară se strecura printr-un singur orificiu în tavanul de deasupra. Nu știam unde mă aflu, totul era străin, eram singur, frații mei fiind departe de mine acum...

Dintr-o dată, șirul gândurilor mele se întrerupe. Pentru prima oară de când am aterizat, observ că nu sunt singur în această încăpere. Dar cine sunt aceștia? Fețele lor fiind ascunse într-o umbră densă, nu mi-am putut da seama decât că sunt niște indivizi tari și solizi. Nu, cu siguranță aceștia erau foarte diferiți de mine.

- Se pare că ne unește aceeași poveste, se auzi o voce.

M-am întors pentru a localiza sursa acestor vorbe, dar mi-a fost imposibil deoarece acesta reflecta în totalitate razele puține, dar puternice de soare, și am fost nevoit să-mi acopăr fața.

- Îmi cer iertare, zise acesta într-un târziu, retrăgându-se în umbră, în așa fel încât să îmi pot deschide ochii și să-l zăresc. Deși vocea sa era blândă, acesta arăta oarecum grotesc: transparent și foarte colțuros, colțurile sale fiind ascuțite, poate chiar periculoase.

- După cum observi, nu ești în locul potrivit, iar lumea peturilor nu este tocmai primitoare.

Nu înțelegeam cine este cel care îmi vorbește, ce sunt peturile și dacă acesta nu era locul meu, atunci de ce mă aflam aici? Aceasta era într-adevăr cea mai apăsătoare întrebare, așa că, puțin confuz, m-am adresat lui:

- Ce cauți în acest loc, atunci?

- O greșeală, o simplă și totuși mare greșeală.

Cu cât primeam mai multe răspunsuri, cu atât deveneam mai nesigur pe situație. Nu eu îmi dorisem să ajung în acest loc. Nu eu îmi dorisem să fac această “greșeală”. De aceea, am continuat să întreb acest individ, care părea să știe mult mai multe decât mine.

- Spune-mi, cine m-a aruncat?

- Ei bine, zise el puțin distrat, nu pot să-ți răspund concret la această întrebare, dar probabil cineva neglijent.

- Neglijent? Este aceasta o problemă așa de mare? am întrebat eu într-un sfârșit, deși știam că nu mă aflam într-un loc sigur pentru ca aceasta să nu fie o problemă pentru mine...

- Uită-te la mine, spuse acesta. Uită-te în jur și ai să vezi nenumărate obiecte diferite de cele menite să se afle aici. Este vorba de reciclare, totul se duce la reciclare.

- *Reciclare?* am întrebat eu nedumerit.

- Procesul prin care tu devii ceea ce ai fost, dar în starea bună de dinainte.

Starea bună? Apoi mi-am amintit de pata cea mare de lângă față. Era adevărat, eram... nefolositor.

- Ceea ce ai fost, continuă el, sau ceva mai bun. E un proces minunat ce ne dă șansa la a o a doua viață. Din păcate, oamenii nu ajută. Pentru ca procesul să meargă mai repede și ca noi toate, de fapt, să ajungem să “reînviem”, trebuie să fim sortate. Tu trebuia să fii cu frații tăi, la hârtii.

- Dar..., am spus eu încet, văd că știi foarte multe despre acest lucru..., însă nu te-ai gândit ca ar fi posibilitatea ca oamenii să nu știe locul nostru?

- Încă de mici, răspunse acesta oarecum supărat, cei de afară învață locul nostru și cum trebuie să ne trateze.

- Ne știi locul? Atunci de ce fac așa-zisele geșeli?

- Pentru că nu le pasă. Pe lângă toată partea frumoasă, există și o parte rea, urâtă: mulți dintre noi ajung în niște locuri oribile, numite gropi de gunoi, sau direct pe jos, ceea ce afectează, în ani, Pământul. După cum vezi, unii sunt în stare să-și distrugă propria casă.

- Și cu mine ce o să se întâmple?

- Cu tine, împreună cu mine și cu toți ceilalți cei diferiți, o să sperăm la cât mai bine. Din păcate nu ești primul și nici ultimul care nimerește în locul greșit...